

ΠΟΥΛΙΑ

(Η ΑΔΙΚΗΜΕΝΗ ΟΡΦΑΝΗ)

107ον

—“Ε, λοιπόν. Αποχωρήτη-
ρια είναι και καί. Με τη δια-
φορά πως αντί για λεκάνες έ-
χουν ανθρώπινα κορμιά. Φτω-
σοι θρωμοκονιωνίζε μπεκρού
και έκφυλη, φτωχό και σε μένα
το θρωμιάρι.”

Χτύπησε γροθιά στο τραπέ-
ζι και σηκώθηκε. “Ήτανε δια-
κρυφός. Έτσι με τρελοπα-
ταήματα προχώρησε και χά-
θηκε.”

“Ο κυρ” Σπύρος άποκαρδιω-
μένος για το ό, τι έκουρε ή σι-
δερένα εξώπορτα, φώναζε
τόν ταβερνιέρη για να πλη-
ρώσει το κρασί και πληρώνω-
τας μουρμούριζε:

—“Περίεργος μπεκρής...
Περίεργος βλέει... προθυ-
μοποιήθηκε να πληροφόρηση
ο ταβερνιέρης—Δέν τον ξε-
ρείς; Είναι ο μπεκροφιλόσο-
φος παλιόγνωστος στις ταβέρ-
νες.”

—Μπεκροφιλόσοφος;

—Ναι, έτσι τον λένε.
Συνώνυμο και πίνει. Πίνει
τόν περιβόριο και αά μεθυσή
άρχίζει τα κλάμματα. Λένε
πως ήτανε πρώτα δασκαλός
με τον πέταξαν γιατί με-
θύσσε.

—Και τώρα που τὰ βρίσκε-
ται και πίνει;

—Μμ... εδω είναι ή ερω-
μή. “Έχει μια κοπέλλα, θυ-
γατέρας του, που κατάντησε
σε παλαιοδίπλο. Έκεινη του
δίνει και τα πίνει.”

“Εφρίξε ο κυρ” Σπύρος στο
άκουσμα. Σηκώθηκε γιομάτος
θλίψη και με τη σκέψη σκα-
λωμένη στο μπεκροφιλόσοφο,
βάδιζε για το σπίτι του. Το
βράδυ διηγόταν στη γυναίκα
τον ένα προς ένα τα βσα είδε
και άκουσε.

“Έκεινη, γυναίκα του λαού,
αδελφή της από την πόρτα
της, άκουε γιομάτη κατάπλη-
ξη. Ποτέ δεν φωνάζεταν πως
μέσα στον κόσμο εκείνον τον
λαμπρό, που τον ντρεπόταν απ’
τη λαμπρότητα του, άπαρχε
τόση ερωμιά. Άκουε και χί-
λια δεν ρωτήματα ξεσηπύσαν
μέσα της.

—Δε μου λες Σπύρο. Κοντά
σε κείνο το παλαιοδίπλο δεν ύ-
πάρχει έκκλησία;

—Έκκλησία; Έκκλησίες
να τὶς δῷς και μεγάλες, θεράτες,
λαμπρές.

—Καλά. Και ο Παπα—
Κρίγος σου σου έπε να διώ-
ξης την Πούλια και τον γυό-
κα μου από δω μη μὲς λερώ-
ση, γιατί δε φωνάζει να κλεί-
σουν το παλαιοδίπλο;

—Γεια στο στόμα σου μουρέ
γυναίκα. Και γὺν το ρώτησα
με το νου μου από το μὸν
λές, μα ξέρω γώ...Δέν πολυκα-
ταλζοζίνω απ’ αὐτά...

Δυό μὲνες θλακνίζεταν ο
κυρ” Σπύρος και τίποτα δέν
κατάφερνε να ανακαλύψει
με την παρακολούθησή της Πού-
λιας. Έπερνε το κατόπι της
και πάντα την έβλεπε να κα-
ταντά στον κακώφημο οίκο.

Πότε έβλεπε το παιδί της; Τὸ
παράτησε εντέλως; Δέν το πο-
νούσε πιά, δέν το πεθυμούσε;
Πρόσεξε όμως κάτι άλλο. “Η
Πούλια από καιρό σε καιρό
έλεπε δλονυχτὶς από το σπύ-
τι της. Ξενυχτὸς κάπου άλ-
λου. Μήν τότε πήγαινε και ξε-
...”

ΤΟ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΕΟΝ

ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΥ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΥ

ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ

ΚΟΡΙΝΘΟΥ—ΒΟΤΗ ΑΡ. 44,

ΤΗΛ. 34-38 (Νέος αριθμός)

ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ

ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ—ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ

ΕΙΔΙΚΕΥΘΕΙΣ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ ΚΑΙ ΖΥΡΙΧΗ

Δέχεται Άγιου Νικολάου—Κανακάρη 100

Τηλέφωνον 31—02, οικίας 37—04.

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ επί όλων των άσθενειών των άστων

της σπονδυλικής στήλης—λεγκάνης—χερῶν και

ποδῶν—ώς και των άρθρώσεων αυτών.

Δ^ρ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ

Έγκατασταθείς εις Πάτρας δέχεται εις τὸ Ιατρείον

του Κανακάρη 180 (έναντι έφημερίδος «Νεολόγος»)

Στά πεταχτά

Παρά την «ψυχρίτσα» που δυ-
ναμώνει ημέρα με την ημέρα,
πολλοί εύρισκουν ως ιδεώδη
τόν καιρόν για έκδρομους...

—Δι’ ο και σήμερα, αν δέν
βρέξει, θα άδειάσει πάλιν ή πό-
λις από στρατιές συνανθρώπων.

—Πάντως ο αριθμός των θερι-
μοσμών που θεώνεται να κά-
νουν μπάνιο εις την θάλασσαν
ηραιοείχε από νινος.

—Κατά τις προβλέψεις των
ειδικών, έφέςτος θα υπάρχη
υπερπαραγωγή από καστάνα.

—Τὸν άπολογὸν ή τιή θα πρέ-
πει να έπηρεασή η άναλόγος.

—Τὸ ίδιο θα συμβή, με έλεος
της «εξερκής καλλέργειας», που
ήνυοήθησαν από τις τελευταίες
βροχές.

—Ανυπόστατα, τα μπαμπάνια,
τα ρούζα κλπ. έπληγηνσαν από
την νεροποντή.

—Χθές τα χαράματα από μί-
αν ύπόνομη της κλίμακος ‘Αγί-
ου Νικολάου είχαν έλθει εις—
περίπατο ένα φίδι μήκους ενός
μέτρου περίπου.

—Κάποιος νυχτερινός περιπα-
τήτης έτόρμαξε μόλις είδε το
φίδι, το όποιο δέν ένωισε μι-
κρότερον λαχτάρα.

—Τὸ έρπετο έπυενα να χωρή
πάλιν εις την ύπόνομη, ενώ ο
άνθρωπος κατέβηκε δέκα—δέκα
τα σκαλοπάτια.

—Περίοικι μὲς παραπονού-
ται ότι τα μεσημέρια δέν ήμπο-
ρούν να ήρυσάνουν εις τὸ Μα-
κάτο από ‘Υψηλάντου μέχρι της
όδου ‘Αγ. Γεωργίου.

—Διάφοροι νεαροί θορυβούν
και καταστρατηγούν έπει της
δουνομήτης διάταξης περί με-
σημβρινής ήσυχίας.

—Τα άστυνομικά όργανα άς
έλέγχουν το τμήμα αυτό κάθε
μεσημέρι.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

‘Ο Αὐτόνομος Στατιστικός
‘Οργανισμός διακηρύττει ότι,
έντείνοντάς τις μεθοδικούς
διαγνώσεις δι’ έναρμόνισιν
προσφερόν δι’ έκπαισιν εις
άκέραια μονάδας επί των
τιμών τῶν τιμολογίων δι’ κα-
τάθε έργασιών:

1) ‘Επικουρή κτηρίων ‘Ινστι-
τούτου Α.Σ.Ο. στατιστικός προ-
βλεπομῶν δαπάνης δρχ. 20.000.

2) Διάνοιξις άποστραγγιστι-
κῶν τάφρων εις κτήματα Α.
Σ.Ο. εις ‘Ινστιτούτον Πύργου,
Βενετίας και Α.Λαοκωρίων
προβλεπομῶν δρχ. 36.000.

3) ‘Ο άγρονόμος άποστραγγισ-
τήρ τῶν 31ην Αὐγούστου ή-
μεραν Τεταρτην και ώραν 12
π.μ. εις τὰ Κεντρικά Γραφεία
Α.Σ.Ο. και τὸ ‘Υψιμα Πύργου.

Πλείονες ‘Απαιτήσεις καθ’
έκαστην παρά τὸ Τεχνικὸν
Γμήματι τοῦ Α.Σ.Ο. εις Κεν-
τρικά Γραφεία και τὸ ‘Υψιμα
Πύργου.

‘Εν Πάτραις τῇ 20 Αὐγούστου
1955

(‘Εκ τοῦ Α.Σ.Ο.)

Φαρμακεία

Διημερεύοντα:
Γεωργαντόπουλος ‘Ιω. ‘Αλέξ.
‘Υψηλάντου 143, Ζωροπούλου
Κων. Μαζώνος 100, Κωστόγιαν-
νης Γεώργ. Κορίνθου 323, Μα-
κρυμνίτης Παν. Μαζώνος 77,
Πουλίδας Παν. ‘Αγίου Ανδρέου
95, Τριανταφυλλόπουλος Χρ.
Γερμανού 146.

Διανυκτερεύοντα:
Γεωργαντόπουλος ‘Ιω. ‘Αλέξ.
‘Υψηλάντου 143, Κωστόγιαν-
νης ‘Ιω Δ. Γούναρη 19.

Διανυκτερεύοντα:
Κωστόγιαννης Γεώργ. Κορί-
νθου 323, Κωσαντοπούλου ‘Α-
θηνά ‘Αγ. Ανδρέου 42.

Συνταγὰι ΙΚΑ:
Παπαρήστου ‘Ιωάν. Κορίνθου
253, Βαγενάς Κων. Μαζώνος
90, Κανταβλάς ‘Ανδρ. Κολοκο-
τρώνη 42, Πρόβος Βλ. Γερμανού
17, Κωσαντοπούλου ‘Αθηνά
‘Αγ. Ανδρέου 142, Μανδραγού
Χρῆστ. ‘Υψηλάντου 156.

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεία Γεωργίου Α’ Καφε-
νεϊον Φραντζή, τηλέφ. 28—28

ΑΝΑΛΑΒΑΝΟΝ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥ-
ΣΙΝ ΟΔΗΓΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΑΠΟ
22 ΕΩΣ 40 ΕΤΩΝ, ΚΑΤΟΠΙΝ ΔΙΑ-
ΤΑΓΗΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΣΥΓΚΟΙΝΩ-
ΝΙΩΝ ΔΙΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΣ ΕΠΑΓ-
ΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ. ‘Επίσης αναλαβ-
βάν την εκπαίδεισιν οδώνων
αυτοκινήτων δια κυρίους και
διδας έρρατεχνικούς.

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεία Γεωργίου Α’ Καφε-
νεϊον Φραντζή, τηλέφ. 28—28

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεία Γεωργίου Α’ Καφε-
νεϊον Φραντζή, τηλέφ. 28—28

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεία Γεωργίου Α’ Καφε-
νεϊον Φραντζή, τηλέφ. 28—28

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεία Γεωργίου Α’ Καφε-
νεϊον Φραντζή, τηλέφ. 28—28

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεία Γεωργίου Α’ Καφε-
νεϊον Φραντζή, τηλέφ. 28—28

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεία Γεωργίου Α’ Καφε-
νεϊον Φραντζή, τηλέφ. 28—28

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεία Γεωργίου Α’ Καφε-
νεϊον Φραντζή, τηλέφ. 28—28

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεία Γεωργίου Α’ Καφε-
νεϊον Φραντζή, τηλέφ. 28—28

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεία Γεωργίου Α’ Καφε-
νεϊον Φραντζή, τηλέφ. 28—28

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεία Γεωργίου Α’ Καφε-
νεϊον Φραντζή, τηλέφ. 28—28

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεία Γεωργίου Α’ Καφε-
νεϊον Φραντζή, τηλέφ. 28—28

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεία Γεωργίου Α’ Καφε-
νεϊον Φραντζή, τηλέφ. 28—28

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεία Γεωργίου Α’ Καφε-
νεϊον Φραντζή, τηλέφ. 28—28

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεία Γεωργίου Α’ Καφε-
νεϊον Φραντζή, τηλέφ. 28—28

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεία Γεωργίου Α’ Καφε-
νεϊον Φραντζή, τηλέφ. 28—28

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεία Γεωργίου Α’ Καφε-
νεϊον Φραντζή, τηλέφ. 28—28

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεία Γεωργίου Α’ Καφε-
νεϊον Φραντζή, τηλέφ. 28—28

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεία Γεωργίου Α’ Καφε-
νεϊον Φραντζή, τηλέφ. 28—28

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεία Γεωργίου Α’ Καφε-
νεϊον Φραντζή, τηλέφ. 28—28

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεία Γεωργίου Α’ Καφε-
νεϊον Φραντζή, τηλέφ. 28—28

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεία Γεωργίου Α’ Καφε-
νεϊον Φραντζή, τηλέφ. 28—28

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ
Πλατεία Γεωργίου Α’ Καφε-
νεϊον Φραντζή, τηλέφ. 28—28

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

Πατρινά ήμερονύκτια

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ’ ΕΚΕΙ

‘Η θλίψη, ή τόσο σπαρα-
κτική τραγωδία της μικρής Σπυ-
ριδοβάς Ράπτη, που συνεκίνη-
σε βαθύτατα τὸν ‘Ελληνικό Λαό
δυστυχώς πάει να χάσει τὸ εἰ-
σάγιο περιεχομένο της.

‘Ο σπαραγμός και ο άβυστος
της έγιναν ήδη άντικείμενα ποι-
κίλων έκμεταλλεύσεων, τόσο
από μια μερίδα τῶν Τύπου, όσο
κι από τὸς ανθρώπους έκείνους
που πάντα εύρισκουν τρόπο να
έμπορεύονται τα βασάναι και
τις δυστυχίες τῶν τραγικών δι-
μάτων της ζωής.

Είδα χθές να κυκλοφορῇ ένα
λῆθρατο έντυπο—άπ’ αὐτὲς τις
φυλλάδες—όπου κάποιος σι-
γουργός, δῖθεν έμφορημένος
από ανθρωπιστικά αισθήματα,
διατραγουδῇ κατά τὸν άσχημο-
τερο, αντιασθητικότερο και άν-
τινευματικότερο τρόπο τις τρα-
γικές περιπέτειες της Σπυριδο-
βάς.

‘Η φυλλάδα αὐτή έφερε
στή μνήμη μου την ιστορία τοῦ
‘Αθανασοπούλου, τοῦ τραγι-
κού έκείνου νέου της Καλλι-
θέας, όπου τα βασάναι του, τα
έκαναν τραγωδία για διασκε-
δάσεις και χορούς!

Τὸ ίδιο τώρα με τὸ άτυχο κο-
ρίτσι τῶν 13 ετών. Εὐρέθησαν
άνθρωποι της «έξηννης», να συν-
θέσουν στίχους και να φτιάσουν
τραγούδι της θρηλιώδους τοῦ ζε-
γυος Βεῦζαδῆ, τις αναδυόμενες
τοῦ σκαυτοῦ της περιβάλλοντες
και της άδυσστης αίσθησης
τοῦς ψυχρούς.

Κι αὐτὸ τοῦ έκείνου, που
τοῦ έκαιναν τὸν δάσκαλο, τὸς
δὲς άρελές τοῦ δάσκαλου. Τὸς
διατηρήθηκαν τα βασάναι, τα β-
σανιάρια και οί έκσεις της
μικρῆς ήρωίδας. Ένα γκράν-
γκινδὸ έκφωλλό, που θα μπο-
ρούσε να ταραχῇ τὸν ύπνο και
ψυχιατρικὸν άκόμα, συμπληρῶν-
ει τὸν δόγημα και άνευ όρίων
έκτραπέτα τὸν κερδοσκοπικὸν
«άναλωτισμόν» τῶν έκδοτῶν τῆς
φυλλάδας. ‘Εμετικό κατασκευ-
σὴν και άπείστητό τόσο, όσο
άκριβος και ή θρηωδία τῶν
βασανιστῶν τοῦ άθώου έκείνου
πλάσματος.

Μα έκτός απ’ αὐτά, ή πονε-
μένη ιστορία της Σπυριδοβάς,
όπως έμυθοποιήθηκε και με τις
δαστάσεις που έδωσαν όρισμέ-
νες έφημερίδες για λόγους κα-
θαρῶς κυκλοφορητικούς στήν ύ-
πόθεσι έφερε κι’ άλλα δυστυχῶς
προβλήματα.

Τι θα γίνῃ αὐτὸ τὸ άτυχο κο-
ρίτσι με τις δημοσιότητες που
πήρε; Ποιὸς θα μπορέσῃ τώρα
πὺν εἶναι καλά να τὸ επρο-
σγειώσῃ, να τὸ φρονιμῇ, να
τοῦ μιλῇ για ταπεινότητα

και ήσυχυ και νοικοκυρεμένη
ζωή, όταν ή φωτογραφία της
περιφέρεται παντοῦ ως θῶμα, ως
νέας άγίας, ως άμνάδας πὺν ε-
θυσίασῇ για την σωτηρία τοῦ
κόσμου; (άκούσθηκε κι’ αὐτὸ
από μερικά γραφεία, πὺν έφτια-
σαν ήδη την ύπόθεσι ιστορία
τοῦ Παπουλάκου).

Κατόπιν άμβλύθηκε ή ύπόθεσι
κι’ από τὸ θῶμα της «άποκα-
ταστάσεως της». Έφθασαν πολ-
λά να μακαρίζουν τὸ άπαισι-
όζῳγος τῶν Βεῦζαδῆ, γιατί έγι-
ναν με τὸ σπείρωμα άφορη-
τή να αά εοικονομῇ τὸ κορίτσι
και ή φοιμλία της. ‘Αλλὰ αά
κόμα, χαρῶνται αὐτοὶ βάστη-
να πὺν δέν έτιχε σ’ αὐτὸς ή
σ’ ένα δικὸ τῶν πρόσπο ή
τραγική περιπέτεια, για να λυ-
σουν στοὺς δύσκολους σημε-
ριούς καιρούς τὸ οικονομικὸν
τοῦς πρόβλημα. Κατόπιν φά-
νθηκε, ήδη στήν επιφάνεια δλό
κλήρος ο ‘Ιησοῦσιτιμος μερικόν
«προστατών», πὺν για λόγους
διαφημιστικούς, προσέφεραν από
τά καταστήματά τους δῖθεν
δῶρα και καλούδια στοῦ τυραν-
νιόμῶν κορίτσι τοῦ Μεσοπο-
γίου. ‘Ο Φαρσισαίμης, ή έμπο-
ρὴ σκουμπίτση, ο φρεμλισμός,
εξοφύρωσαν σάν μανιτάρια γύ-
ρω από την κόπρη της βρομε-
ρᾶς πράξεως τῶν Βεῦζαδῆ. Και
τὸ μέχρι χθὲς άσχημο πλάσμα;
τὸ ταλαιπωρημένο από την
σκούπα, τὸ φαρσὸ και τὸ νερο-
χῆ, εἶναι τὸ κέντρο, όπου χω-
ρὶς να τὸ αίσθάνεται, κινεῖ
τοῦς για να πῶν από τὸν
γύρω του χίλιον εἶδων θορυβό-
λους, μοιρομπελούς και χρυ-
σανόβαρους πὺν εἰσβῶναι και
τιττρίζουν και κράζουν δῖθεν
έν όνόματι τοῦ ανθρωπισμοῦ
και της ελευθερίας.

‘Αλλὰ άρκετά πλέον. ‘Η ύπό-
θεσι να πάρῃ τέλος. Κι’ όποιος
θέλει και πιστεῖει ότι πρέπει
να βοηθῇ, άς στείλῃ δτι νο-
μῖμῃ άναμῶνους. Γιατί διαφορε-
τικά με τὸν καθήκον πὺν πῆρε
έφευγε τελείως από τὸ βάρος
της και πὺν λίγο ή ήρωίδα πῶν
μὴν άθελα ή έθελήμενα διαφη-
μίσηται εοικονομικῶν, σούτιν
και λαοτέες.

‘Ισως τοῦληρό τὸ γραφόμε-
νο. ‘Ο ήθικος όμως καθήκονς πὺν
άρχίζει να παλινῇ ή ύπόθεσι
επαναλαμβάνων, κυτὰ μόνος
τοῦ τῶν κῶδων τοῦ κινδύνου.
Οί ήθικες άλῆες χρειαζόνται
προσοπίαν. ‘Από κει και πέρα
γίνονται εἶδος έκμεταλλεύσεων,
υποκείμενον σε φθορά και σε
σῆψι.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

‘Αλλά άρκετά πλέον. ‘Η ύπό-
θεσι να πάρῃ τέλος. Κι’ όποιος
θέλει και πιστεῖει ότι πρέπει
να βοηθῇ, άς στείλῃ δτι νο-
μῖμῃ άναμῶνους. Γιατί διαφορε-
τικά με τὸν καθήκον πὺν πῆρε
έφευγε τελείως από τὸ βάρος
της και πὺν λίγο ή ήρωίδα πῶν
μὴν άθελα ή έθελήμενα διαφη-
μίσηται εοικονομικῶν, σούτιν
και λαοτέες.

‘Ισως τοῦληρό τὸ γραφόμε-
νο. ‘Ο ήθικος όμως καθήκονς πὺν
άρχίζει να παλινῇ ή ύπόθεσι
επαναλαμβάνων, κυτὰ μόνος
τοῦ τῶν κῶδων τοῦ κινδύνου.
Οί ήθικες άλῆες χρειαζόνται
προσοπίαν. ‘Από κει και πέρα
γίνονται εἶδος έκμεταλλεύσεων,
υποκείμενον σε φθορά και σε
σῆψι.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

‘Αλλά άρκετά πλέον. ‘Η ύπό-
θεσι να πάρῃ τέλος. Κι’ όποιος
θέλει και πιστεῖει ότι πρέπει
να βοηθῇ, άς στείλῃ δτι νο-
μῖμῃ άναμῶνους. Γιατί διαφορε-
τικά με τὸν καθήκον πὺν πῆρε
έφευγε τελείως από τὸ βάρος
της και πὺν λίγο ή ήρωίδα πῶν
μὴν άθελα ή έθελήμενα διαφη-
μίσηται εοικονομικῶν, σούτιν
και λαοτέες.

‘Ισως τοῦληρό τὸ γραφόμε-
νο. ‘Ο ήθικος όμως καθήκονς πὺν
άρχίζει να παλινῇ ή ύπόθεσι
επαναλαμβάνων, κυτὰ μόνος
τοῦ τῶν κῶδων τοῦ κινδύνου.
Οί ήθικες άλῆες χρειαζόνται
προσοπίαν. ‘Από κει και πέρα
γίνονται εἶδος έκμεταλλεύσεων,
υποκείμενον σε φθορά και σε
σῆψι.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

‘Αλλά άρκετά πλέον. ‘Η ύπό-
θεσι να πάρῃ τέλος. Κι’ όποιος
θέλει και πιστεῖει ότι πρέπει
να βοηθῇ, άς στείλῃ δτι νο-
μῖμῃ άναμῶνους. Γιατί διαφορε-
τικά με τὸν καθήκον πὺν πῆρε
έφευγε τελείως από τὸ βάρος
της και πὺν λίγο ή ήρωίδα πῶν
μὴν άθελα ή έθελήμενα διαφη-
μίσηται εοικονομικῶν, σούτιν
και λαοτέες.

‘Ισως τοῦληρό τὸ γραφόμε-
νο. ‘Ο ήθικος όμως καθήκονς πὺν
άρχίζει να παλινῇ ή ύπόθεσι
επαναλαμβάνων, κυτὰ μόνος
τοῦ τῶν κῶδων τοῦ κινδύνου.
Οί ήθικες άλῆες χρειαζόνται
προσοπίαν. ‘Από κει και πέρα
γίνονται εἶδος έκμεταλλεύσεων,
υποκείμενον σε φθορά και σε
σῆψι.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

‘Αλλά άρκετά πλέον. ‘Η ύπό-
θεσι να πάρῃ τέλος. Κι’ όποιος
θέλει και πιστεῖει ότι πρέπει
να βοηθῇ, άς στείλῃ δτι νο-
μῖμῃ άναμῶνους. Γιατί διαφορε-
τικά με τὸν καθήκον πὺν πῆρε
έφευγε τελείως από τὸ βάρος
της και πὺν λίγο ή ήρωίδα πῶν
μὴν άθελα ή έθελ